

Η ΜΠΑΜΠΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.

Ἡ Κινεζικὴ Μπαμπού εἶναι εἶδος τι καλάμου, ἀλλὰ πολὺ παχυτέρου τῶν ἡμετέρων. Οἱ δὲ Κινέζοι λέγουσιν, ὅτι τὸ ἀξιοπεριέργον τοῦτο καλάμι εἶναι *δlor κέρδος*. Τὰ νεαρὰ φυτὰ μαγειρεύονται καὶ χρησιμεύουσιν ὡς τροφή. Ὅταν δὲ αὐξηθῇ, ἀναψυκτικόν τι ποτὸν εὐρίσκεται εἰς τὰ κοιλώματα τῶν ἀρθρώσεων του, τὰ δὲ φύλλα, ὁ φλοιὸς καὶ αἱ ρίζαι εἶναι ἐν χρήσει ὡς ἱατρικά.

Ὅλοκληροὶ οἰκίαι κατασκευάζονται ἐκ μόνης τῆς Μπαμπού· τὰ χονδρότερα καὶ ἰσχυρότερα μέρη αὐτῆς χρησιμεύουσιν ὡς στύλοι, διὰ δὲ τῶν λεπτοτέρων κατασκευάζονται οἱ τοῖχοι. Σχιζόμενα δὲ τὰ καλάμια ταῦτα εἰς δύο καὶ πιεζόμενα καθίστανται κατὰλληλα διὰ πατώματα ἀντὶ σαλῶν· προσέτι σχιζόμενα εἰς δύο χρησιμεύουσιν ἀντὶ κεραμιδιῶν.

Τὰ σκεύη τῆς οἰκίας προσέτι κατασκευάζονται ἐξ αὐτῶν· οἶον καθέκλαι, τράπεζαι, κλῖναι, ψάθαι, προσκεφάλαια, κοφφίνια, ἔτι δὲ σκιαδία, κλ.

Χρησιμεύει προσέτι εἰς κατασκευὴν τῶν δοχείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων μεταφέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ τέιον (τσάι). Αἱ ἐπὶ τῶν ποταμῶν σχεδίαί, αἱ γραφίδες τῶν ζωγράφων καὶ τὰ γραφικὰ κονδύλια ἐπίσης κατασκευάζονται ἐξ αὐτοῦ.

Τὰ μουσικὰ ἐργαλεῖα, οἶον αὐλοὶ, κιθάραι, βιολιὰ καὶ ἄλλα γίνονται ἐξ αὐτοῦ.

Ἡ Μπαμπού δὲν χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοινωνικῶν καὶ διὰ τὰς ὥραιας τέχνας ἐργαλείων, ἀλλὰ χορηγεῖ προσέτι καὶ ὕλην διὰ πολεμικὰ ὅπλα, ὡς λ. χ. τόξα, δόρατα, ἀσπίδας, καὶ τὰ παρόμοια, ὥστε ὀρθῶς οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ὅπως συνήθως οἱ Κινέζοι ἐνομάζονται, ἐκάλεσαν καὶ καλοῦσι τὸν κάλαμον τοῦτον *δlor κέρδος*, διότι οὐδὲν μέρος αὐτοῦ ρίπτεται, ὡς ἄχρηστον· ἀκόμη καὶ τὰ πρὸς ἄλλην χρῆσιν ἄχρηστα τεμάχια χρησιμεύουσιν ἀντὶ ξύλων πρὸς μαγείρευμα τῆς τροφῆς καὶ θερμασίαν.

ΠΑΡΙΣ

Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΑΜΟΥ.

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1875 ὑπεράνω τοῦ ἀριθμοῦ 4 ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εὐρίσκεται ἡ εἰκὼν τοῦ Πάριδος καὶ μετ' αὐτὴν ἡ τοῦ Ἀγαμέμνονος, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διελάβομεν μέχρι τοῦδε

Ὁ πάρις ἦτο υἱὸς τοῦ Πριάμου βασιλέως τῆς Τρωάδος—νέος ὠραίος, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκ τῆς

εἰκονογραφίας, ἀλλ' οὐχὶ πολὺ χρησομένης. Εἰς ἐν ἀπὸ τὰ ταξείδια, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε χάριν διασκέδασεως, ὑπῆγε καὶ εἰς τὸ Γύθειον, τὸ ἐπίνειον τῆς Σπάρτης καὶ ἐκεῖθεν ἀνέβη εἰς τὴν περίφημον ἐκείνην πόλιν, ὅπου ἐβασίλευεν ὁ Μενέλαος, ὁ σύζυγος τῆς διασῆμου διὰ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης.

Ἄν ἡ φήμη τοῦ κάλλους τῆς Ἑλένης ἔφερε τὸν Πάριν εἰς Σπάρτην ἢ οὐ, δὲν γνωρίζομεν, ἐκείνο τὸ ὁποῖον ἠξεύρομεν εἶναι, ὅτι τὰ ἔφτιασε μὲ τὴν κυρίαν Μενελάου, καὶ ἀνεχώρησε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν Τρωάδα, ἐνῶ ὁ Μενέλαος εὐρίσκετο εἰς τὴν Κρήτην δι' ὑποθέσεις του.

Ἡ ἀρπαγὴ αὕτη ἐγένετο ἀφορμὴ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος οἱ ἐπισημότεροι καὶ ἀνδρειότεροι τῶν τότε Ἑλλήνων, καὶ ὁποῖος διήρκεσε 10 ὅλα ἔτη καὶ ἐτελείωσε μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς Τρωάδος.

Ὁ Ὅμηρος εἰς τὴν Ἰλιάδα του περιγράφει τὰς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τρώων μάχας, καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ Ἕλληνες ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν. Ὁ Πάρις ἐφονεύθη καὶ ἡ ἄπιστος Ἑλένη ἐπανῆλθε μετὰ τοῦ Μενελάου εἰς Σπάρτην!

Οὕτως ἡ κακὴ διαγωγὴ ἐνὸς υἱοῦ ἐγένετο πρόξενος τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, τῆς καταστροφῆς τῆς ἰδίας του πατρίδος καὶ τέλος τοῦ ἴδιου του ὁλέθρου. Ἰδοὺ ποῖον τέλος ἔχει ἡ ἀσωτία!

ΧΡΥΣΟΡΑΒΔΟΣ Η ΙΑΜΑΤΙΚΗ

Εἶτε
H ΡΑΒΔΟΣ ΤΟΥ ΛΑΡΩΝ.

(SOLITAGO VIRGA AUREA)

Τὰ εἰς τὴν προηγουμένην εἰκονογραφίαν ὠραία ἄνθη εἶναι τὰ ἄνθη φυτοῦ τινος, ὅπερ φύεται ἐπὶ τῶν ὀρέων ἢ ἐπὶ τῶν σχισμῶν τῶν παρὰ τὴν θάλασσαν βράχων καὶ ἀνθεῖ κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον,

Τὸ ἐπιστημονικόν του ὄνομα ἔλαβε, διότι ὑπετίθετο, ὅτι ὁ χυμὸς του εἶχε συνενωτικὴν ἱαματικὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν πληγῶν.

Εἶναι φυτὸν ἀγαπητὸν εἰς τὰ ἔντομα, ἰδίως τὰς ψυχὰς (πεταλούδας) καὶ τὰς μελίσσας, ἀγρίας τε καὶ ἡμέρους, αἵτινες ἐπισκέπτονται τὰ ἄνθη του καὶ ἐκμυζῶσιν ἐξ αὐτῶν τὸ νέκταρ.

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται μας τὰ ἄνθη συνάζονται εἰς δέσμας καὶ τιθέμενα εἰς δοχεῖα συνεισφέρουσιν εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἀνθρώπων διά τε τοῦ ὠραίου του σχήματος, τοῦ ροδόχρου χρώματος καὶ τοῦ εὐδόμου τοῦ ἐκπνεομένου ἀρώματος.